

עמ"י 15505/07/14 - סולטאן אבו מדיגם, עקל אבופריח, עזיז אבו אמדע'ם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

08 יולי 2014

עמ"י 15505-07-14 אבו מדיגם(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אריאל ואגו

העוררים: 1. סולטאן אבו מדיגם (עציר)

2. עקל אבופריח (עציר)

3. עזיז אבו אמדע'ם (עציר)

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

העוררים וב"כ עו"ד שחדה אבן ברי

ב"כ המשיבה פקד - חיים דמרי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הערר מופנה כלפי החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופטת אורית ליפשיץ), מיום 07.07.2014 ולפיה נעצרו העוררים לצורך חקירה עד יום 10.07.2014 בשעה 13:00.

החשד כלפיהם, במישור שבו נטענת עילת מעצר חקירתית, הוא בכך שבמהלך התקהלות שהמדינה סבורה שהיתה לא חוקית, הסיתו העוררים וקראו קריאות גנאי ובדבריהם היה כדי למתקלים להתפרע ולגרום למהומות.

האירוע הנדון, שמועדו 04.07.2014 נקשר למחאות במגזר הבדואי כנגד האירועים האלימים בשטחים וחיטפתו ורציחתו של הנער הערבי באזור ירושלים.

טענת העוררים היא כי הם גינו את ההתפרעויות שהיו בעיר רהט ופעלו להשבת הסדר והניקיון על כנו וכי מדובר היה בהפגנה שאינה בלתי חוקית ושהם לא השמיעו שום דברי הסתה.

כבוד השופטת קמא, בהחלטה נשוא הערר, מצאה כי חומר החקירה והמידע החסוי שהובא לעיונה מבססים חשד סביר שהעוררים עברו את העבירות שיוחסו להם וכן שקיימת עילת מעצר בכך ששחרור העוררים עלול לשבש את החקירה ולסכן בטחון הציבור. בית המשפט הגדיר את החשד הסביר ככזה שיש לו אחיזה בחומר החקירה ואינו השערה בעלמא בלבד.

על כן, הוארך המעצר החקירתי, כאמור, ל- 4 ימים.

ב"כ העוררים טוען כי נפלה שגגה בהחלטת המעצר וכי העוררים אינם קשורים להסתה או להתפרעות כלשהי והם אנשים מבוגרים ואחראיים המתנגדים לכל מעשה אלימות. נהפוך הוא, הם פעלו להרגעת הרוחות ולניקוי העיר מתוצאות המחאה שהתקיימה יום קודם לכן ושבה לא נטלו הם עצמם חלק.

מאחר שנקודת המפתח לליבון הערר לטעמי מצויה בשאלת חומר החקירה המבסס חשד סביר, ביקשתי הבהרות ומיקוד של ב"כ המשיבה במישור זה. זאת משום שככל שקיים חומר כזה, נדמה כי לא ניתן לחלוק על כך שלעת הזו, שניתן להגדירה כנפיצה, בהקשר האירועים האחרונים וההפגנות, גם האלימות, במגזר הערבי והבדואי בישראל, פעולות של הסתה ושללהוב יצרים יכולות לגרום סיכון מידי ומשמעותי לשלום הציבור ולביטחונו. זאת - בנוסף לחשש המובנה בעבירות כאלה ובחקירות מסוג זה ששחרור החשודים יכול להביא לשיבוש החקירה, אם באמצעות השפעה על עדים שנכחו באירוע ושטרם מסרו גרסה, ואם באמצעות ניסיון לשבש גילוי ותפיסה של חומר צילום וכיוב' שאולי תיעד את האירוע.

במישור קריטי זה של חומר לביסוס חשד סביר, בשלב מוקדם של החקירה, פעמים הרבה משקלו של חומר מודיעיני שאינו יכול להתגבש לחומר חקירתי וראייתי קביל, הוא יחסית גדול. ככל שהחקירה מתקדמת לא ניתן להסתפק במידע כזה שיכול לבסס ראשית חשד אך אין בו די להצדיק מעצר חקירתי מתמשך וממושך. כיום אנו מצויים כיממה לאחר מתן החלטת המעצר נשוא הערר. לא ניתן לומר שקיים חומר חקירה רב ומשמעותי שיש בו פוטנציאל להפוך לראיות קבילות בבוא היום ואשר מסבך את העוררים ומבסס את החשד כלפיהם. בוודאי שהתקדמות החקירה יכולה לשנות מצב הדברים לכיוון זה או אחר. אנו עוסקים כעת בשאלה באיזו מידה החומר מבסס המשך החקירה בתנאי מעצר כלפי העוררים או חלקם.

לא מדובר בחקירה פשוטה ותיק החקירה מעלה מתוכו את הבעייתיות, במישורים שונים, וזו אינה נגזרת ממומנות החוקרים או זריזותם אלא ממגוון הנסיבות והבעייתיות המובנית בסיטואציה הנדונה. באיזון בין השיקולים השונים חייבים גם להביא בחשבון, שאם מיעוט יחסי של חומר חקירה מבסס חשד יביא לשחרור החשודים - עוררים ולהמשך החקירה כשאינם עצורים, יגבר החשש שלא ניתן יהיה כלל למצות החקירה עד תום מהסיבות שפורטו לעיל.

באיזון בין הגורמים השונים ולפי המצב העדכני של חומר החקירה הקיים בתיק, נראה לי שמשך המעצר שאושר על ידי בית משפט השלום ארוך מדי וכי ככל שתוך זמן יחסית קצר לא יתווסף חומר חקירה משמעותי יותר הקושר בין העוררים לבין החשד להסתה, המשך החקירה יצטרך להיעשות כשהעוררים משוחררים.

על כן, הערר מתקבל חלקית כך שהמעצר יסתיים ביום 09.07.2014 בשעה 13:00.

עמוד 2

ככל שתוגש בקשת המשך על ידי המשטרה, צריך יהיה להציג בפני בית המשפט חומר חקירה חדש ונוסף מעבר לקיים כעת.

**ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד,
08/07/2014 במעמד הנוכחים.
אריאל ואגו, שופט**